

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/82/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011371
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbělského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

P. F.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom C. XX, okres U., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6T/103/2014 zo dňa 13. mája 2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine podľa § 221 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 37 písm. m/, 38 ods. 4, 42 ods. 1, 41 ods. 1 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 2 (dva) roky a 5 (päť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušuje sa výrok o treste v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Prešov, sp.zn. 33T/29/2015 zo dňa 22.06.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 7To/10/2015 zo dňa 21.10.2015 a zrušuje sa aj výrok o upustení uloženia súhrnného trestu v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/107/2015 zo dňa 16.11.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tieto zrušené výroky nadväzujúce.

Výrok o vine a náhrade škody zostáva týmto zrušením nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčíne, sp.zn. 6T/103/2014 zo dňa 16.07.2015 bol obžalovaný P. F. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák., pretože dňa 30.09.2012 na internetovej stránke www.pokec.azet.sk <<http://www.pokec.azet.sk>> vystupujúc pod prezývkou amgXX kontaktoval poškodeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. C. č. XXX, s ponukou dovozu osobného motorového vozidla značky F. G. RS z Nemecka, s ktorou poškodený súhlasil, a tak sa s obvineným dohodli na osobnom stretnutí, následne dňa 03.10.2012 sa obvinený osobne stretol s poškodeným na parkovisku Hypermarketu Tesco,

Belá č. XXXX, okres Trenčín, kde obvinený podpísal s poškodeným Zmluvu o dovoze motorového vozidla, ktorou sa obvinený zaviazal poškodenému do troch dní dodať osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia 2 RS combi, motor 2,0 TDI, rok výroby 2008, vo farbe čierna metalíza, najazdené 138.200 km, so 6 stupňovou manuálnou prevodovkou, za cenu 6.300 €, v ktorej bol zahrnutý aj dovoz vozidla, vykonanie kontroly originality, technickej a emisnej kontroly dovezeného vozidla, preklad dokladov a prihlásenie vozidla do evidencie Policajného zboru SR, pričom pri podpise predmetnej zmluvy prevzal obvinený od poškodeného hotovostnú zálohu na dovoz predmetného vozidla vo výške 3.000 €, avšak obvinený predmetné motorové vozidlo poškodenému v dohodnutej lehote a ani neskôr nedodal a prevzatú zálohu mu nevrátil, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy o dovoze motorového vozidla ani nemal v úmysle poškodenému predmetné motorové vozidlo dodať tak, ako sa v zmluve zaviazal, ale konal len s úmyslom vylákať finančné prostriedky od poškodeného, čím poškodenému A. B. spôsobil škodu vo výške 3.000 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr.zák. s prihladnutím na §§ 37 písm. m/, 38 ods. 4 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 2 roky a 5 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 49 ods. 2, 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému A. B. škodu vo výške 3.000 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý písomným odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a výške trestu. Obžalovaný poukázal v odvolaní na nesprávny dátum jeho narodenia vo výrokovej časti rozsudku, ako aj na to, že v odôvodnení rozsudku je nesprávne uvedený názov jeho konta „J.XXX“. Ďalej obžalovaný namietal porušenie práva na obhajobu, keď mu nebolo súdom umožnené zvoliť si obhajcu. Súd ďalej neakceptoval návrh obžalovaného, aby vykonal osobný výsluch svedka T. B.. Napokon obžalovaný namietal, že v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa je na jednej strane uvedené, že obžalovaný sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutku priznal, avšak poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. mu súdom priznaná nebola. Obžalovaný navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol obhajca odvolaniu obžalovaného vyhovieť. Alternatívne navrhol, vzhľadom na právoplatné odsúdenia obžalovaného Okresným súdom Žilina a Okresným súdom Prešov v spojení s Krajským súdom Prešov, zrušiť výrok o treste s tým, aby odvolací súd sám rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť a obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody.

Vo vzťahu k vytýkaným zrejмым nesprávnostiam, resp. pisárskym chybám v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvého stupňa, senát odvolacieho súdu uvádza, že tieto chyby postupom podľa §§ 174 ods. 1, 180 Tr.por. opravil svojím vyššie uvedeným uznesením už súd prvého stupňa.

K vytýkanej procesnej chybe, podľa ktorej súd prvého stupňa mal porušiť právo na obhajobu obžalovaného, keď tomuto neumožnil zvoliť si obhajcu, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Opatrením samosudcu, sp.zn. 6T/103/2014 zo dňa 03. februára 2015 bol obžalovanému podľa §§ 40 ods. 1, 37 ods. 1 písm. a/ Tr.por. v konaní pred súdom ustanovený obhajca z dôvodu vzatia obžalovaného v inej veci do väzby. V predmetnom opatrení bol obžalovaný osobitne poučený o práve zvoliť si namiesto súdom ustanoveného obhajcu iného obhajcu. Obžalovaný predmetné opatrenie prevzal dňa 10.02.2015. Hlavné pojednávanie sa vykonalo dňa 13.05.2015, pričom až tu obžalovaný oznámil súdu, že si chce zvoliť svojho vlastného obhajcu (na vykonanie eskorty obžalovaného vo väzbe na hlavnom pojednávaní pritom súd prvého stupňa potreboval vopred súhlas Okresného súdu Prešov). Obžalovaný teda nevyužil vyše 3-mesačnú lehotu na to, aby si zvolil obhajcu tak, aby nemuselo dochádzať k odročovaniu hlavného pojednávania. Súd prvého stupňa potom nepochybil, ak hlavné pojednávanie vykonal v prítomnosti ustanoveného obhajcu bez ohľadu na to, že obžalovaný vyhlásil, že nechce byť prítomný na hlavnom

pojednávani. Pre tým, ako bol obžalovaný odvedený eskortou z pojednávacej miestnosti, samosudca správne poučil obžalovaného podľa §§ 252 os. 2, 3, 258 ods. 4, 272 ods. 3, 277 ods. 4, 263 ods. 3 Tr.por.

K namietanému porušeniu práva na zvolenie obhajcu, napokon senát odvolacieho súdu dodáva, že obžalovaný si zvolil iného obhajcu až v štádiu odvolacieho konania dňa 25.11.2015, pričom odvolaciemu súdu to bolo oznámené dňa 26.11.2015 (štvrtok) a obhajca požiadala o odročenie termínu verejného zasadnutia stanoveného na deň 30.11.2015 (pondelok). Obžalovaný si teda obhajcu zvolil po vyše 6-tich mesiacoch od hlavného pojednávania tak, aby novozvolený obhajca mohol požiadať o odročenie verejného zasadnutia (štúdium spisu). O termíne verejného zasadnutia bol pritom obžalovaný písomne informovaný už dňa 22.09.2015, teda 2 mesiace pred tým, než si zvolil obhajcu.

Pre úplnosť napokon senát odvolacieho súdu dodáva, že obžalovaný na verejnom zasadnutí súhlasil s jeho vykonaním v prítomnosti substituenta za ustanoveného obhajcu, pričom výslovne uviedol, že nežiada, aby sa tohto verejného zasadnutia zúčastnil zvolený obhajca.

Senát odvolacieho súdu sa taktiež nestotožnil s procesnou námietkou v tom, že na hlavnom pojednávaní nebol osobne vypočutý svedok T. B.. Súd prvého stupňa správne v rozsudku skonštatoval, že prečítanie výpovede tohto svedka z prípravného konania na hlavnom pojednávaní bolo v súlade s ustanovením § 263 ods. 3 písm. a/ Tr.por. (nedosiahnuteľnosť svedka pre dlhodobý pobyt v cudzine). Samotný obžalovaný pritom v prípravnom konaní neuvádzal žiadne také okolnosti, z ktorých by mala vyplývať akákoľvek účasť tohto svedka na trestnej činnosti obžalovaného. Predmetný svedok pritom v prípravnom konaní vypovedal len o náhodnom stretnutí s obžalovaným, keď obžalovanému za „odmenu“ 1 € kúpil telefón s kartou O2.

Vo vzťahu k výroku o vine je ďalej potrebné uviesť, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku podrobne popísal obsah dokazovania na hlavnom pojednávaní, keď trestná činnosť je preukázaná najmä z výpovede poškodeného A. B.. Súd prvého stupňa pritom nepochybil, keď pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z výpovede obžalovaného z prípravného konania. Obžalovaný sa tu k spáchaniu trestnej činnosti priznal v zhode s usvedčujúcou výpoveďou poškodeného. Súd prvého stupňa následne v rámci skutkových úvah správne vyhodnotil dokazovanie tak, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a tento spáchal obžalovaný P. F..

Právna kvalifikácia konania obžalovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák. je taktiež správna, pretože obžalovaný na škodu majetku poškodeného A. B. seba obohatil o 3.000 € tým, že ho uviedol do omylu v tom, že mu dovezie motorové vozidlo z Nemecka.

Pokiaľ ide o výrok o treste, z pohľadu vytýkanej chyby v nepoužití poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. I/ Tr.zák., s touto sa odvolací súd tiež nestotožnil. Pokiaľ aj súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa obžalovaný v prípravnom konaní k trestnej činnosti doznal, išlo len o súčasť skutkových úvah pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k výroku o vine. Na druhej strane pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. I/ Tr.zák. sa vyžaduje nielen priznanie k spáchaniu trestného činu, ale aj jeho úprimné oľutovanie. Ako vyplýva z obrany obžalovaného v konaní pred súdom, tento sa k spáchaniu trestnej činnosti nepriznal a už vôbec túto neolutoval.

Na druhej strane odvolací súd musel prisvedčiť názoru obhajcu v tom, že u obžalovaného prichádza do úvahy použitie ustanovení o súhrnnom treste. Z právoplatného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Prešov, sp.zn. 33T/29/2015 senát odvolacieho súdu zistil, že tento bol vyhlásený dňa 22.06.2015 za trestnú činnosť sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 Tr.zák. spáchanú dňa 07.01.2015. Ďalej z právoplatného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/107/2015 odvolací súd zistil, že tento bol vyhlásený dňa 16.11.2015 za trestnú činnosť sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 Tr.zák. spáchanú dňa 10.12.2014. Z uvedeného teda vyplýva, že vyššie uvedené trestné činy, vrátane trestného činu, ktorý je predmetom tohto konania, obžalovaný P. F. spáchal skôr, než bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok pre niektorý z týchto trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd

zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd sám o uložení súhrnného trestu vo vzťahu k vyššie uvedeným dvom skorším právoplatným odsúdeniam. Obžalovanému pritom uložil trest odňatia slobody v rovnakej výmere a z dôvodov, ako to urobil súd prvého stupňa. Navrhovaný postup podľa § 44 Tr.zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu neprichádzal do úvahy, pretože trest odňatia slobody uložený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 7To/10/20154 zo dňa 21.10.2015 vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, nepovažoval odvolací súd za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. To platí o to viac, keď súd prvého stupňa v tejto veci sám obžalovanému uložil prísnejší trest odňatia slobody len za jeden trestný čin podvodu.

Pre úplnosť senát odvolacieho súdu dodáva, že uloženie súhrnného trestu aj vo vzťahu k právoplatnému rozsudku Okresného súdu Bardejov, sp.zn. 2T/84/2014 zo dňa 22.05.2014 neprichádzalo do úvahy, pretože týmto rozsudkom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Prešov, sp.zn. 32T/87/05 zo dňa 15.06.2010. Pritom trestná činnosť, ktorá je predmetom aktuálneho konania obžalovaného, bola spáchaná po dni 15.06.2010.

Vo výroku o povinnosti obžalovaného podľa § 287 ods. 1 Tr.por. nahradiť poškodeného škodu, odvolací súd nezistil žiadne pochybenie. Výška spôsobenej škody je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, a preto podľa § 287 ods. 1 druhá veta Tr.por. je takýto výrok, ak niet zákonnej prekážky, obligatórny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.